

15 FEBRUARI 1926

No. 4

31e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

En gij Bethlehem Efratha, zijt gij klein om te wezen onder de
duizenden van Judá, uit u zal Mij voortkomen die een Heerscher
zal zijn in Israël, en wiens uitgangen zijn van ouds van de dagen
der eeuwigheid. Micha 5 : 1.

DE KOMST VAN CHRISTUS OP AARDE VOORSPELD.

(Vervolg van bladz. 40.)

Tot Jeremia kwam het Woord des Heeren, dat op eenvoudige wijze de zekere komst van den Koning verklaarde, door Wien de veiligheid van Juda, zoowel als van Israël, zou verzekerd zijn; ¹⁾ de Prins van het Huis Davids, door Wien de goddelijke belofte aan den Zoon van Jesse zou verwezenlijkt worden. ²⁾ Met denzelfden geest profeteerde Ezechiël, ³⁾ Hosea ⁴⁾ en Micha ⁵⁾. Zacharia onderbrak temidden van profetische voorspelling, om aan den blijden zang van dankbetuiging en lof uiting te geven, toen hij in visioen de eenvoudige praal-vertooning van des Koning's zegevierenden intocht in de stad Davids aanschouwde. ⁶⁾ Daarna betreurde de profeet de smarte der natie, wier geweten haar kwelde, door wie, zooals vooruitgezien was, de Zaligmaker van het menschdom zou doorstoken worden, zelfs tot doodens toe ⁷⁾ en toonde dat wanneer Zijn eigen volk, ten ondergebracht door wroeging, zou vragen: „Wat zijn deze wonden in uwe handen?“, de Heere zou antwoorden: „Het zijn de wonden, waar-

1) Jer. 23: 5, 6; zie ook 33: 14-16.

2) Jer. 30: 9.

3) Ezech. 34: 23; 37: 24, 25.

4) Hos. 11: 11; vergelijk Matth. 2: 15.

5) Micha 5: 2; vergelijk Matth. 2: 6; Joh. 7: 42.

6) Zach. 9: 9; vergelijk Matth. 21: 4-9.

7) Zach. 12: 10; vergelijk Joh. 19: 37.

mee ik geslagen ben in het huis mijner liefhebbers.”¹⁾ Zelfs de prijs, die betaald zou worden voor het verraad van Christus om Hem te dooden, was in een gelijkenis voorspeld.²⁾

In het feit, dat deze voorspellingen van de profeten van het Oude Testament naar Jezus Christus verwezen en naar Hem alleen, is buiten allen twijfel geplaast door de bevestiging van den opgestanen Heere. Aan de vergaderde apostelen zeide Hij: „Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het alles moest vervuld worden, wat van mij geschreven is in de Wet van Mozes en de Profeten en Psalmen. Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schrift verstonden en zeide tot hen: „Alzoo is er geschreven en alzoo moest de Christus lijden, en van de dooden opstaan ten derden dage.”³⁾

Johannes de Dooper, wiens bediening direct die van den Christus voorafging, verkondigde de komst van Eén, die machtiger was dan hijzelve, Eén, die met den Heiligen Geest zou doopen en stelde Jezus van Nazareth uitdrukkelijk gelijk aan dien Eéne, dien Zoon van God, het Lam, hetwelk den last van de zonden der wereld op zich zou nemen.⁴⁾

De voorspellingen, die tot nog toe aangehaald zijn met betrekking tot het leven, de bediening en den dood van den Heere Jezus Christus, zijn de gezegden van profeten, die, behalve Adam en Enoch, op het Oostelijk halfrond leefden en stierven. Allen, behalve Johannes de Dooper, zijn van het verslag van het Oude Testament, en hij, een tijdgenoot van Christus in deze sterfelijkheid, komt voor in de eerste hoofdstukken van de Evangelieën. Het is belangrijk te weten, dat de Geschriften van het Westelijk halfrond eveneens duidelijk zijn in de verklaring der groote waarheid, dat de Zoon van God in het vleesch geboren zou worden. Het Boek van Mormon bevat een geschiedenis van een kolonie Israëlieten, van den stam van Joseph, die Jeruzalem 600 jaar vóór Christus verliet, gedurende de regering van Zedekia, koning van Juda, op den vooravond van de onderverping van Juda door Nebukadnezar en de inwijding van de Babylonische ballingschap. Deze kolonie werd onder goddelijke leiding naar het Amerikaansche vasteland geleid, alwaar zij zich tot een talrijk en machtig volk ontwikkelde; doch, verdeeld door tweedracht, vormden zij twee strijdende naties, respectievelijk bekend als de Nephieten en de Lamanieten. De eerstgenoemden waren een industrieel en beschaafd volk en bewaarden een verslag, dat geschiedenis, zoowel als Heilige Schrift bevatte, terwijl de laatstgenoemden ontaard en ver-

1) Zach. 13:6.

2) Zach. 11:12, 13; vergelijk Matth. 26:15; 27:3-10.

3) Lukas 24:44, 46; zie ook verzen 25-27.

4) Matth. 3:11; Mark. 1:8; Lukas 3:16; Joh. 1:15, 26, 27, 29-36; zie ook Hand. 1:5; 11:16; 19:4.

laagd werden. Ongeveer 400 na Chr. werden de Nephieten verdelgd, maar de Lamanieten leefden voort in hun ontaarden toestand en bestaan heden als de Amerikaansche Indianen. ¹⁾

De Nephietische geschiedboeken vanaf hun begin tot den tijd onzes Heeren geboorte, zijn overvloedig in voorspelling en belofte van Christus en deze kroniek wordt gevolgd door een verslag van het werkelijk bezoek van den opgestanen Zaligmaker aan de Nephieten en de oprichting Zijner Kerk onder hen. Aan Lehi, den leider der kolonie, openbaarde de Heere den tijd, de plaats en de wijze van Christus' toen aanstaande komst, tezamen met vele belangrijke feiten van Zijn bediening en voorbereidend werk van Johannes den voorlooper. Deze openbaring was gegeven, terwijl het gezelschap reizende was in de woestijn van Arabië, even vóórdat zij de groote wateren kruisten. De profetie is op deze wijze geschreven door Nephi, een zoon van Lehi, en zijn opvolger in de profetische roeping: „En ook, dat zeshonderd jaar na het vertrek van mijnen vader uit Jeruzalem, de Heere God eenen profeet onder de Joden zou verwekken, zelfs een Messias, of, met andere woorden, een Zaligmaker der wereld. En hij sprak eveneens over de profeten, hoe velen van hen getuigd hadden van deze dingen van dezen Messias, of dezen Verlosser der wereld, van Wien hij had gesproken. En dat al de menschenkinderen in eenen verloren en gevallen staat waren en het altijd zouden zijn, tenzij zij zouden vertrouwen op dezen Verlosser. En hij sprak over eenen profeet, die voor den Messias zoude komen om den weg des Heeren te bereiden. Ja, die zoude voortgaan, roepende in de woestijn: „Bereidt den weg des Heeren, maakt zijne paden recht, want er is één onder u, dien gij niet kent, die veel machtiger is dan ik; wiens schoenriem ik niet waardig ben te ontbinden.” En mijn vader sprak veel over deze dingen. Mijn vader zeide ook, dat hij zoude doopen te Bethabara bij den Jordaan; dat hij zoude doopen in het water en dat zelfs de Messias door hem in het water zou gedoopt worden. En nadat hij den Messias zoude gedoopt hebben in het water, zou hij weten en getuigenis geven, dat hij het Lam Gods gedoopt had, dat de zonden der wereld zou wegnemen. Het geschiedde, nadat mijn vader deze woorden gesproken had, dat hij tot mijne broeders sprak over het E'vangelie, hetwelk onder de Joden gepredikt zou worden en ook over het omdolen der Joden in ongelooft. En dan, nadat zij den Messias, die komen moest, omgebracht zouden hebben, die Messias van den doode zoude verrijzen en zichzelf zoude bekend maken aan de heidenen door den Heiligen Geest.” ²⁾

Later schrijft Nephi, niet als zijn vaders schrijver, maar als een

1) Zie Aanteekening 4.

2) B. v. M. 1 Nephi 10: 4-11.

profeet en openbaarder, het Woord van God verkondigende zooals het aan hemzelf bekend was gemaakt. Hem werd toegestaan des Messias geboorte, Zijn doop door Johannes en de bediening van den Heiligen Geest met het samengaand teeken van de duif, in visioen te aanschouwen en aan het volk te verklaren; hij zag onzen Heere als een Leeraar van gerechtigheid onder het volk, de zieken genezende en booze geesten bestraffende; hij zag en gaf getuigenis van de droevige tafereelen op den Calvarie-berg; hij aanschouwde en voorspelde de roeping der gekozen Twaalf; de apostelen van het Lam, want zoo waren deze door Hem aangewezen, die de goedheid bezat dit visioen aan Nephi te toonen. Daarentegen vertelde hij van de goddeloosheid der Joden, die in strijd met de apostelen gezien werden; en aldus sluit de onheilspellende profetie: „En de engel des Heeren zeide nog tot mij: Alzoo zullen alle natiën, geslachten, talen en volkeren verwoest worden, die strijden tegen de twaalf apostelen des Lams.”¹⁾ Spoedig na den afval, waardoor het onderscheid tusschen Nephieten en Lamanieten was gevestigd, ging Jakob, een broeder van Nephi, voort met te profeteeren aangaande de verzekerde komst van den Messias, uitdrukkelijk verklarende, dat Hij te Jeruzalem zou bedienen en bevestigde de noodzakelijkheid van Zijn verzoeningsdood als het verordineerde middel van menschelijke verlossing.²⁾ De profeet Abinadi, in zijn onbevreesde bedreigingen der zonde aan den boozen koning Noah, predikte den Christus die komen zou;³⁾ en de godvreezende Benjamin, die eenmaal profeet en koning was, verkondigde dezelfde groote waarheid aan zijn volk ongeveer 125 jaar vóór Chr. Zoo leerde Alma⁴⁾ in zijn geïnspireerde vermaning aan zijn eigenzinnigen zoon Corianton en zoo deed ook Amulek⁵⁾ in zijn twist-gesprek met Zeezrom. Dit verkondigde ook de Lamanietische profeet Samuël slechts 5 jaar vóór de werkelijke groote gebeurtenis; verder specificceerde hij de teekenen, waarmee de geboorte van Jezus in Judéa aan het volk van de Westelijke wereld zou bekend gemaakt worden. Hij zeide: „Ziet, Ik geef u een teeken. Nog vijf jaar en dan komt de Zoon van God om te verlossen al degenen, die in Zijnen naam gelooven. Ziet, dit zal Ik u ten teeken geven, ten tijde zijner komst; want er zullen groote lichten in den hemel zijn, zoodat er in den nacht vóór Zijne komst geene duisternis zal zijn, zoodat die gelijk aan den dag zal wezen. Daarom zal er een dag en een nacht en een dag zijn alsof het één dag ware, en er zal geen nacht zijn; en dit zal u ten teeken zijn; want

1) B. v. M. 1 Nephi hfdst. 11 en 12; zie ook 19: 10.

2) B. v. M. 2 Nephi 9: 5, 6; 10: 3; zie ook Nephi's profetie 25: 12-14 en hfdst. 26.

3) B. v. M. Mosiah 13: 33-35; 15: 1-13.

4) B. v. M. Alma 39: 15; 40: 1-3.

5) B. v. M. Alma 11: 31-44.

gij zult weten van het opgaan der zon en ook van haren ondergang; daarom zullen zij zeker weten dat er twee dagen en een nacht zullen zijn; niettemin, de nacht zal niet verduisterd worden; en dit zal de nacht vóór zijn geboorte wezen. Ziet, er zal eene nieuwe ster verschijnen, zulk eene als gij nooit gezien hebt; en dit zal eveneens een teeken voor u zijn. En dit is niet alles; er zullen vele teekenen en wonderen in den hemel zijn." 1)

Dus de Schriften van beide halfronden en in alle eeuwen voor het midden der tijden, gaven plechtige getuigenissen aangaande de zekerheid van des Zaligmakers komst; aldus uitten de heilige profeten vanouds het woord van openbaring, dat de komst van den Koning en Heere voorspelde, door Wien alleen zaligheid verschaft kan worden en verlossing van den dood zeker is gemaakt. Het was een kenmerk van de profeten van God gezonden, dat zij een persoonlijke verzekering van Christus bezaten en verkondigden „want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie." 2) Geen woord van geïnspireerde profetie, in betrekking met de groote gebeurtenis, is ongeldig bevonden. De letterlijke vervulling der voorspellingen is gewoon een bevestiging van hun oorsprong in goddelijke openbaring en bewijzen ten volle de goddelijkheid van Hem, Wiens komst zoo overvloediglijk voorspeld was.

1) B. v. M. Helaman 14: 1-6; vergelijk 3 Nephi 1: 4-21.

2) Openb. 19: 10.

Aanteekening 4.

Nephtieten en Lamaniëten. — De voorzaten van deze natie werden 600 jaar vóór Christus uit Jeruzalem geleid door Lehi, een Joodsch profeet van den stam van Manasse. Zijn onmiddellijke familie bestond ten tijde van hun vertrek van Jeruzalem, uit zijn vrouw Sarah en hunne zonen Laman, Lemnël, Sam en Nephi; in een later tijdperk van de geschiedenis wordt er ook gewag gemaakt van dochters, maar of eenige harer geboren was alvorens de familie uittrok, is ons niet verteld. Benevens zijn eigen familie, omvatte de kolonie van Lehi, Zoram en Ismaël, de laatste een Israëliet van den stam van Efraïm. Ismaël met zijn familie sloot zich in de wildernis bij Lehi aan en zijn nakomelingen werden gerekend onder de natie, waarvan wij nu spreken. Het gezelschap reisde ongeveer Zuidoost, de grenzen van de Roode Zee aanhoudende; daarna hunden tocht veranderinge naar het Oosten, kruisten zij het schiereiland Arabië en daar aan de kusten van de Arabische Zee bouwden zij zich een schip en voorzagen zich van voedsel, waarin zij zich aan de Goddelijke zorg op het water toevertrouwen. Hun reis bracht hen Oostwaarts over den Indischen Oceaan, daarna over den Zuid-Pacifische Oceaan, naar de Westelijke kust van Zuid-Amerika, alwaar zij (590 v. Chr.) landden, vermoedelijk nabij de ligging van de tegenwoordige stad Valparaiso in Chili. Het volk richtte zich in op datgene wat voor hen het Land van Belofte was; vele kinderen werden hen geboren en in den loop van weinige geslachten nam een talrijk nakomelingenschap bezit van het land. Na den dood van Lehi kwam er een scheiding; sommigen van het volk kozen Nephi als hun leider, die behoorlijk was aangesteld tot het profetische ambt, waar de overigen, Laman, de oudste van Lehi's zonen, als hun hoofd natriepen. Sedert dien werd het verdeelde volk bekend als respectievelijk de Nephtieten en de Lamaniëten.

Op sommige tijden namen zij jegens elkander tamelijk vriendschappelijke betrekkingen in acht, maar over het algemeen stonden zij elkander tegen; de Lamanieten onverzoenlijken haat en vijandschap openbarende jegens hun Nephietische verwanten. De Nephieten gingen voorwaarts in de kunde van beschaving; bouwden groote steden en stelden voorspoedige gemeentebesten in; toch echter vervielen zij dikwijls in overtreding en kastijdde hen de Heer door hun vijanden overwinnaar te maken. Zij verspreidden zich Noordwaarts, het Noordelijk gedeelte van Zuid-Amerika in bezit nemende; daarna, den Istmus overstekende, strekten zij hun gebied uit over de Zuidelijke-, midden- en Oostelijke gedeelten van wat nu de Vereenigde Staten van Amerika is. De Lamanieten, hoewel in aantal vermeerderende, vielen onder den vloek van duisternis; zij werden donker van huid en eveneens naar den geest, vergaten den God van hun vaderen, leefden een wild Nomadenleven en ontaardden in den vervallen staat, waarin de Amerikaansche Indianen — hun rechtstreeksche afstammelingen — gevonden werden door hen, die in latere tijden het Westelijk vasteland opnieuw ontdekten. Zie schrijvers Art. des Geloofs XIV:7, 8.

TOEN CHRISTUS OP AMERIKAANSCHEN GROND STOND. *)

Zijn Kerk gevestigd onder de Amerikanen vanouds.

Gedurende Zijn korte, sterfelijke bediening, vestigde onze Heere Christus Zijn Kerk, met apostelen bemachtigd, en gelastte hen de verordeningen te bedienen, die noodzakelijk waren voor het lidmaatschap en om de instelling op te bouwen. Dit werd in Palestina gedaan en vanuit dat land was de boodschap van zaligheid in elk land gebracht, die de inwoners van het Oostelijk vasteland kenden. In het tijdperk, direct na des Heeren vertrek, zetten de apostelen het werk der bediening met zulk een ijver en zóó krachtig voort, dat we van hen lezen: „En zij, uitgegaan zijnde, predikten overal, en de Heere wrocht mede, en bevestigde het woord door teekenen, die daarop volgden.” (Mark. 16: 20.)

We zijn uitvoerig onderricht aangaande den snellen groei der Kerk in de apostolische tijden. Paulus, in zijn schrijven van ongeveer 30 jaar na de Hemelvaart, verklaarde, dat het Évangelie aan alle naties bekend was gemaakt — „gepredikt aan ieder schepsel onder den hemel”, door welke veelomvattende verklaring de apostel zonder twijfel bedoelde, dat het Évangelie zóó algemeen verkondigd was in de bekende landen, dat degenen die wilden, het hadden kunnen weten.

Aan de apostelen werd bevolen om uit te gaan in de geheele wereld en het Évangelie aan alle schepselen te prediken, met de verzekering dat zij, die hun boodschap zouden aannemen en

*) Zondagsschoolles voor Ouders en Theologieklassé.

gedoopt werden zooals de Heere hen geboden had, zalig zouden worden, terwijl degenen die het Evangelie verwierpen, verdoemd zouden worden.

Zoover als wij weten, was gedurende het apostolische tijdperk en meer dan duizend jaar daarna, het bestaan van een Westelijk vasteland aan hen in het Oosten onbekend. Niettegenstaande was Amerika te dien tijd en eeuwen daarvoor, door machtige naties bewoond, die den geheelen loop van ontwikkeling van onbeschaafdheid tot beschaafdheid vertoonden en den trapsgewijzen overgang van slechtheid tot goddelijkheid.

Het scheen dat het onmogelijk voor de apostelen van Galiléa was, om zonder wonderbaarlijke en bovennatuurlijke hulp het Evangelie naar de Westelijke wereld te brengen en we vinden schriftelijke getuigenissen, welke beweren dat zij het niet deden.

Desniettegenstaande was de Kerk van Jezus Christus op het Amerikaansche vasteland door de persoonlijke bediening van onzen Verrezen Heere gevestigd, spoedig na Zijn hemelvaart van den Olijfberg. Het Boek van Mormon bevat een uitvoerig verslag van deze wonderlijke, persoonlijke verschijning des Heeren.

Jezus Christus bezocht de oorspronkelijke volken van het Westelijk vasteland. Daar Zijn persoonlijkheid bekrachtigd was door de stem van den Eeuwigen Vader en door Zijn eigen plechtige getuigenis, verklaarde de Opgestane Christus, met nog steeds de litteekens der wonden van het Kruis in handen, voeten en zijde, dat de oude orde onder de Mozaïsche wet door Hem vervuld en ingetrokken was en hij ging dadelijk voort met Zijn Kerk onder de nieuwe of Evangelie-dispensatie te organiseren.

Hij koos twaalf apostelen, die Hij verordeneerde om speciale getuigen van Hem te zijn en aan hen gaf Hij autoriteit om de verordeningen, noodzakelijk tot zaligheid, toe te dienen, zooals Hij op het andere halfroond gedaan had.

Vóór dit bezoek werd de doop onder de Nephieten beoefend en verschil van meening was ontstaan aangaande de wijze en het doel der verordening. De Zaligmaker waarschuwde de Twaalf Nephieten en het volk gewoonlijk tegen scheuring en twist. Tot de aangestelde discipelen zeide Hij:

„Op deze wijze zult gij doopen; en er zullen geene twisten onder u zijn. Voorwaar, ik zeg u, dat gij een ieder, die zich bekeert van zijne zonden door uwe woorden, en verlangt gedoopt te worden in mijnen naam, op deze wijze zult doopen. Ziet, gij zult afdalen en in het water staan, en in Mijnen naam zult gij hen doopen. Nu ziet, deze zijn de woorden welke gij zult zeggen, hen bij naam noemende: Volmacht ontvangen hebbende van Jezus Christus, doop ik u in den naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes. Amen. Dan zult gij hen in het water dompelen en wederom uit het water voortkomen..... Er zullen geene twisten onder u

zijn, zooals er tot hertoe geweest zijn; noch zullen er eenige twisten onder u zijn aangaande mijne leerstellingen, zooals tot hertoe geweest zijn. Want voorwaar, voorwaar zeg ik u: Die den geest van twist heeft, is de mijne niet, maar is van den duivel, die de vader der twist is, en die de harten der menschen ophitst om met elkaar in toorn te twisten..... Dit is mijn leer; en het is de leer, welke de Vader aan mij gegeven heeft..... Al wie in Mij gelooven en gedoopt zijn, zullen zalig worden; en zij zijn degenen, die het Koninkrijk Gods zullen beërven. En al wie in Mij gelooven en niet gedoopt zijn, zullen verdoemd worden." (B. v. M. 3 Nephi II.)

Daarna, door speciale opdracht, machtigde Hij de Twaalf Discipelen om den hoogereren doop des Geestes, of de schenking van de Gave des Heiligen Geestes toe te dienen.

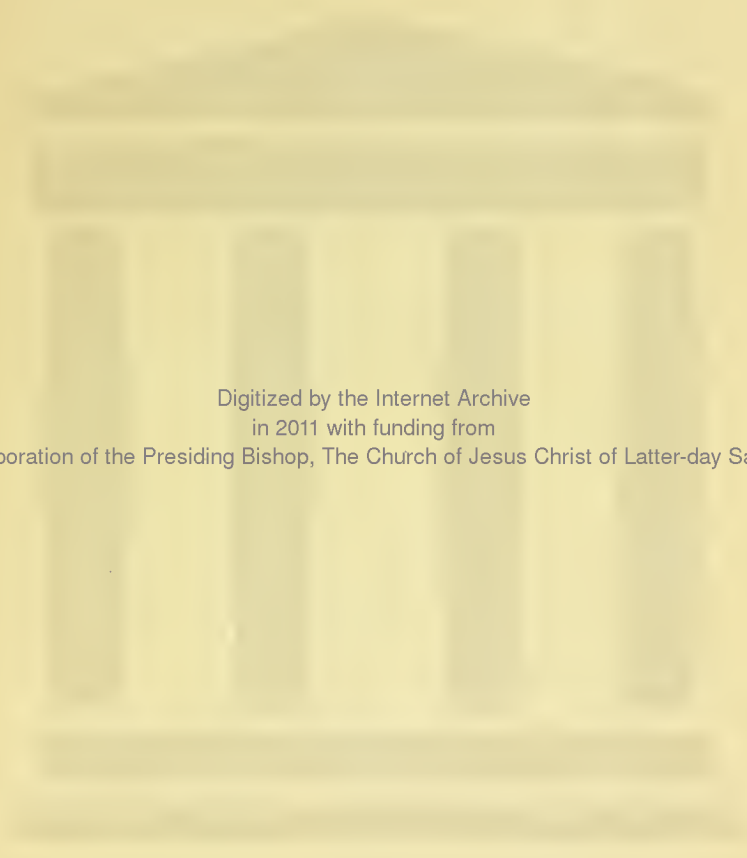
Het Sacrament van brood en wijn was ingesteld door den Heer voor verdere zegening van degenen, die na hun geloof en bekeering beleden te hebben, in Zijnen naam gedoopt waren. Ten opzichte van het nemen van het gebroken en geheiligde brood, gaf Hij een speciaal gebod: „En dit zult gij doen tot gedachtenis van Mijn lichaam, hetwelk Ik aan u getoond heb. En het zal eene getuigenis tot den Vader zijn, dat gij mijner altijd gedenkt. En indien gij mijner altijd gedenkt, zult gij Mijnen Geest hebben om met u te zijn.”

In verband met de bediening van den wijn van het Sacrament, zeide Hij: „En gij zult het doen ter gedachtenis aan mijn bloed, hetwelk Ik voor u vergoten heb, opdat gij voor den Vader getuigen moogt, dat gij mijner altijd gedenkt. Indien gij mijner altijd gedenkt, zult gij Mijnen Geest hebben om met u te zijn.” (18:7-11.)

Verder lezen we: „En degenen, die in den naam van Jezus gedoopt waren, werden de Kerk van Jezus Christus genaamd.” (26:21.) Aldus werd de Kerk van Jezus Christus onder de aloude Amerikanen georganiseerd. Vóór bijna twee eeuwen bloeide zij en bracht zulke vruchten van zegeningen voort, zooals nimmer tevoren bekend is geweest. Toen verkreeg het onkruid van verval zulk een weelderigen groei, dat het den boom, dien de Heere zelf geplant had, bijna deed verstikken. Door menschen gemaakte kerken verrezzen, en vervolging, de bedorven jongere zuster van onverdraagzaamheid, vierde hoogtij.

Ongeveer honderd jaar na het bezoek van Christus, hield de Kerk in Amerika op, want een overstelpende vloed had over de Nieuwe, zoowel als de Oude wereld, gewoed en door Goddelijke toelating viel de Nephietische natie ten prooi aan haar erfelijke vijanden.

*Sprekers, hoorders, denkers, daders — Vindt g' in soorten rijp en groen;
Zeldzaam vindt ge wél vereenigd: Spreken, hooren, denken, doen.*

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Corporation of the Presiding Bishop, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

FAMILIE CHARLES S. HYDE

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: A. SIEVERTS

NIEUWE REDACTIE.

Onder het hoofd r e d a c t i e is heden een nieuwe naam verschenen. Het zou nog beter klinken, indien we het een a n d e r e n naam noemen, want het tijdschrift „De Ster” heeft ook eenige jaren geleden de eer gehad de naam Lillywhite onder zijn redactie te vermelden.

Dit is voor de derde maal, dat Pres. John P. Lillywhite zijn krachten ten beste zal geven hier te lande en wanneer een blik geslagen wordt in het verleden, moet men bekennen dat hij onberispelijk heeft gehandeld onder alle omstandigheden. Het was ongeveer twintig jaar geleden, dat hij zijn eerste zending in dit land aanvaardde; hij heeft die volbracht zooals een ware dienstknecht des Heeren betaamt. Zijn tweede roeping, welke als president der Zending was, kwam in Juli 1920 en de bloei en vooruitgang in het zendingsveld getuigden van zijn uitnemende leiding gedurende de 33 maanden van zijn verblijf. President Charles S. Hyde, die hem in zijn roeping in 1923 opvolgde, heeft zijn groote belangstelling in dit werk getoond door de verscheidene artikelen, die hij schreef en de vele andere leerzame onderwerpen, welke hij koos en die ook veel bijgedragen hebben tot de ontwikkeling der leden hier te lande.

Nu, ten derden male heeft de Zending het voorrecht Pres. Lillywhite in haar midden te hebben. En hiermede kunnen de leden zich verzekeren, dat ook deze maal hij zich, evenals zijn voorgangers, zal inspannen om voor de geachte lezers en lezeressen van dit tijdschrift datgene te publiceeren, waar zij voor hun geest het meeste aan zullen hebben. Hierbij hopen wij, dat men ook aan het einde van dezen jaargang de afleveringen mag waardig achten om ingebonden te worden en waarnaar men mag verwijzen als naar een nuttig werk.

Red.

*De mensch ziet juist zooveel goed en kwaad om zich
heen als hij goed en kwaad in zichzelf heeft.*

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor- en Naspel en Avondmaalsvers voor de maand Maart 1926 kunnen in „De Ster” van 15 Januari gevonden worden.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR MAART 1926.

(Johannes hoofdstuk 3 vers 5.)

„Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.”

AFSCHEIDSGROET.

Onze Zending in dit land is vervuld. Het Presidentschap der Kerk heeft gezegd: „Het is voldoende!” en heeft een ander aangesteld om over de Zending te presideeren, zoodat wij huiswaarts kunnen keeren. En zoo zullen alle aardse zendingen ten einde loopen, want zelfs sterfelijkheid moet onsterfelijkheid aandoen en verderf onverderfelijkheid. En degenen, die getrouw gebleven zijn aan het herstelde Evangelie-plan, zullen van al hun kwellingen, zorgen en smarten rusten, wanneer het Opperhoofd van het heelal zal zeggen: „Het is voldoende!”

Dit leven is ons gegeven, om ons voor te bereiden voor de toekomst en voor onszelf een glorierijke opstanding te behalen. Na dezen dag van licht komt de nacht van duisternis, waarin geen arbeid verricht kan worden, dus is het noodig dat alle menschen zich van hun zaligheid verzekeren, terwijl het dag is. Onze zendingen en roepingen zijn vele en verschillend, maar iedere verantwoordelijkheid die ons gegeven is, is een gelegenheid om te ontwikkelen en dienstbaar te worden in het werk der eeuwige verlossing. Sommigen hebben belangrijke zendingen te vervullen in hun geboorteland, terwijl anderen van Zion geroepen zijn om onder de naties der aarde te werken en bekeering te prediken aan de inwoners der aarde. Het maakt weinig uit wat onze zending moge zijn, maar hoe goed het werk volvoerd is — of we waardig bevonden zullen worden in het einde, om de woorden onzes Heeren te hooren.” „Wel gedaan gij goede en trouwe dienstknecht, gaat de vreugde uws Heeren binnen.”

Vóór bijna drie jaar hebben wij onder de goede Heiligen van dit land gearbeid. We hebben met u gezongen, met u gebeden, en, in sommige gevallen getreurd met hen, wie het lot toebedeeld was van geliefden te scheiden, toen de dood het huis betrad. We hebben uw gastvrijheid ondervonden en vonden in uw tehuizen een

geest van hoop en vreugde en een verlangen den Heere in ernst te dienen. Tengevolge van al deze ondervindingen, zullen we dit zendingsveld verlaten met een diepe en blijvende liefde in ons hart voor al degenen, die een verbond gemaakt hebben met den Heere en trachten zijn geboden te onderhouden. En we hopen dat nog vele oprechte zielen uit de duisternis in het licht der Eeuwige Waarheid mogen vergaderd worden.

We verheugen ons in den vooruitgang, die in de Zending gemaakt is gedurende de laatste drie jaren. Veel goed wordt tot stand gebracht door de locale priesterschap, Zondagsschool, Zusterhulp, Onderlinge Ontwikkelingsvereniging en velen ontvangen meer licht en kennis en nemen toe in bekwaamheid om goed te doen tengevolge van den schitterenden invloed, welke van de organisaties uitgaat. Moge eenheid, vrede en een goede wilskracht altijd onder u heerschen en eeuwige volmaking het doel zijn, waarnaar gij voortdurend zult streven.

Vaarwel, tot wederziens,

CHARLES S. HYDE,
LANORA S. HYDE
en kinderen.

BETREFFENDE GENEALOGIE.

DOOR Dr. JAMES E. TALMAGE, VAN DEN RAAD DER TWAALVEN.

Gedurende de laatste 20 of 30 jaar heeft een groote belangstelling in familie-verslagen onder de volken ingang gemaakt, die zeer toeneemt. Menschen die geld bezitten, hebben groote uitgaven gemaakt in het verzamelen van datums met betrekking tot hun afgestorven bloedverwanten en genealogische vereenigingen hebben snellijk toegenomen.

Voor de nadenkende Heiligen der Laatste Dagen heeft dit uitreiken door de levenden naar de dooden een speciale beteekenis. Het Woord des Heeren, dat verkondigd is door Maleachi, den profeet, en geschreven staat in de laatste twee verzen van het Oude Testament, was onbeschrijfelijk groot in wat gezegende verzekering betreft. Lees en overweeg: „Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die groote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal. En hij zal het hart der vaders tot de kinderen wederbrengen en het hart der kinderen tot hunne vaders; opdat Ik niet kome en de aarde met den ban sla.”

Op den 21sten September 1823 verscheen Moroni, „een boodschapper vanuit de tegenwoordigheid Gods”, aan den jeugdigen profeet, Joseph Smith en bekrachtigde opnieuw de belangrijkheid der voornoemde Schriftuurplaats, in des Heeren woorden:

„Zie, ik wil aan u het Priesterschap openbaren door middel van

den profeet Elia, voor de komst van den grooten en vreeselijken dag des Heeren.

„En hij zal in de harten van de kinderen de belofte planten, die aan de vaderen gemaakt zijn, en de harten der kinderen zullen tot hunne vaderen keeren; indien het niet zoo ware, dan zou de geheele aarde volkomen verwoest worden bij Zijne komst.”

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, bevestigt op plechtige wijze aan de wereld, dat deze belangrijke voorspelling vervuld is door de persoonlijke bediening van Elia aan Joseph Smith en Oliver Cowdery, in den Kirtland Tempel te Ohio, 3 April 1836, gevolgd door andere bekendmakingen door hemelsche bezoekers. Het volgende verslag van deze gebeurtenis, die alles overtreft, luidt als volgt:

„Na dit visioen opende zich een ander heerlijk visioen voor ons, want Elia, de Profeet, die ten hemel opgenomen werd zonder den dood te smaken, stond voor ons en zeide:

„Ziet, de tijd is nu gekomen, waarvan door den mond van Maleachi was gesproken, getuigende dat hij (Elia) zou gezonden worden, vóór de groote en vreeselijke dag des Heeren komen zou.

„Om de harten der vaderen tot de kinderen te keeren, en de kinderen tot de vaderen, opdat de geheele aarde niet met eenen vloek zou geslagen worden.

„Daarom zijn de sleutelen der bedeeeling in uwe handen toevertrouwd en hierdoor moogt gij weten, dat de groote en vreeselijke dag des Heeren nabij is, zelfs voor de deur.”

Er verschijnt een overeenstemmende gepastheid in het feit, dat Elia de profeet, die „Ten hemel voer”, of van de aarde weggenomen werd zonder dat hij de verandering, die wij den dood noemen, onderging en die daarom in een bijzondere en buitengewone betrekking stond met de stervelingen en onbelichaamden, de dienaar was, die opdracht ontvangen had om de autoriteit van plaatsvervangende bediening onder de levenden te herstellen, ten bate van de dooden.

Indien de doop door water en zekere in verband staande verordeningen noodzakelijk zijn voor persoonlijke zaligheid — en de Schriften stellig beweren dat dit zoo is — moeten de vereischten aan de ontelbare dooden, zoowel als aan de weinige die nu op aarde leven, toegepast worden. De doop voor, of ten bate van de dooden, is een kenmerk van de herstelde Kerk van Jezus Christus en gedeeltelijk voor de toediening van de zaligmakende verordening voor de afgestorvenen, worden er heden tempels opgericht en gehandhaafd door de Heiligen der Laatste Dagen, zooals van hen vereischt wordt door Goddelijk gebod.

In zijn meesterlijke behandeling van de opstanding der dooden, steit Paulus aan de Corinthiërs de scherpe vraag:

„Anders, wat zullen zij doen, die voor de dooden gedoopt worden, indien de dooden ganschelijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de dooden ook gedoopt?”

Wij betuigen dat de dooden, groot en klein, zullen opstaan en naar hun daden geoordeeld worden, hetzij goed of kwaad en dat de doop net zoo onmisbaar is voor hun zaligheid als voor diegenen die nog leven. Zelfs zooals de verzoening door den Zaligmaker gewrocht, van plaatsvervangend gevolg is voor het menschelijk geslacht, zoo zal persoonlijk doopen voor de dooden, wanneer door goddelijke aanstelling toegediend, aannemelijk zijn voor degenen, die, zonder gedoopt te zijn stierven, tenminste altijd, dat zij in aanmerking komen voor zaligheid, door geloof en bekeering in het geestenrijk.

Voor zulke plaatsvervangende bediening is het noodzakelijk, dat het verslag der dooden, wat betreft tijd en plaats van geboorte, verwantschap tusschen den levenden vertegenwoordiger en andere gegevens, verzekerd worden; vandaar het groote belang van genealogie-onderzoek door de Heiligen der Laatste Dagen. Zij zijn bezig naar de verslagen van hun voorzaten te zoeken en met eerbied erkennen zij de hand des Heeren in het groote belang van het menschdom aangaande genealogische zaken.

HET OOSTEN EN WESTEN VERHEUGEN ZICH, DAT JEZUS IS DE CHRISTUS. *)

De geschiedenissen van twee volken, welke apart en verschillend, op tegenovergestelde halfronden geschreven zijn, vereenigen zich en geven een uitvoerige getuigenis van den Heere Jezus Christus als den Verlosser der wereld en deze zijn verpersoonlijkt in zelfstandige boekdeelen — de Bijbel en het Boek van Mormon.

De bewijzen van getuigen, hetzij personen, besloten gezelschappen of naties, weerleggen zichzelf, indien zij in vastheid, onderlinge steun en overeenkomst in alle wezenlijke bestanddeelen falen. Het meest critische onderzoek dezer twee compilaties van Geschriften, aangaande dit hoofdpunt, wordt gaarne tegemoet gezien.

Dit zijn eenige van de uitstaande feiten van het hoogste belang, welke in den Bijbel aangaande Jezus Christus en Zijn Zending geschreven staan:

- 1°. Zijn voorbestaan en voorsterfelijke Godheid;
- 2°. Zijn voorverordiatie als Verlosser en Zaligmaker van het menschdom;

*) Zondagsschoolles voor ouders en theologie-klas.

3°. voorspellingen van Zijn belichaming in het vleesch als de Zoon van den Eeuwigen Vader en van een sterfelijke vrouw;

4°. de vervulling dezer voorspellingen aangaande Zijn geboorte als het kind van Maria;

5°. het zenden van een voorlooper, Johannes den Dooper, om den weg voor des Heeren bediening te bereiden;

6°. het aardsche leven van Christus, dat ongeveer een derde eeuw besloeg, gekenmerkt door een weldadigen dienst, door een geautoriseerde bediening en door een onberispelijk voorbeeld;

7°. het vestigen van Zijn Kerk met naar behooren verordeneerde Apostelen, die met andere dienaars met het Heilige Priesterschap bekleed, het werk van zaligheid van des Heeren vertrek uitvoerden;

8°. de specifieke en echte verklaring der fundamenteele beginselen en verordeningen van het Evangelie, waardoor de weg van zaligheid tot allen geopend is, zonder welken niemand in het koninkrijk des Heeren kan wonen;

deze bevatten: 1. geloof in Hem als de Zoon Gods en de Verlosser der wereld; 2. bekeering van zonden; 3. doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden; en 4. gave des Heiligen Geestes door geautoriseerd opleggen der handen;

9°. des Heeren tot de offerande behoorende en verzoeningsdood;

10°. Zijn werkelijke opstanding, waardoor Zijn Geest hereenigd met het gekruisigde lichaam was en Hij een verheerlijkt en onsterfelijk Wezen werd;

11°. Zijn bediening als Opgestaan Wezen onder de menschen;

12°. Zijn verhooging, die Hij verwon aan de rechterzijde van God den Eeuwigen Vader;

13°. de algemeene afval van het Evangelie van Christus, die een tijdperk van geestelijke duisternis aanrichtte;

14°. de herstelling van het Heilige Priesterschap in de laatste der dagen, waardoor het Evangelie wederom met macht gepredikt zou worden en haar verordeningen bediend voor de zaligheid der menschen;

15°. de verzekering van onzes Heeren nog aanstaande herkomst tot de aarde in heerlijkheid en oordeel, om het voorspelde duizendjarig rijk van vrede en gerechtigheid in te wijden;

16°. Zijn eeuwige stand als Rechter van de levenden, zoowel als van de dooden en ten laatste Overwinnaar over zonde en dood.

In iedere bijzonderheid, zelfs tot in de meest omschreven kleinigheden, stemmen de Schriften van het Westen overeen met die van het Oosten in hun plechtige getuigenis van deze belangrijke ontplooiing van het Goddelijk plan, hetwelk de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de menschen ten doel heeft. De stemmen dier landen, de zelfstandige getuigenissen van Juda en Efraïm, de Schriften der Joden en die der Nephieten, worden in welluiden-

de overeenstemming gehoord en geven een ware getuigenis aan de wereld van het Eeuwige Evangelie van Jezus Christus.

Ter verdediging van de profeten van het Westen zoowel als van het Oosten, is het Heilige Priesterschap in deze laatste eeuw op aarde hersteld en de zaligmakende verordeningen van des Heeren Huis worden wederom toegediend voor de zaligheid der zielen. In deze heerlijke herstelling, verbonden met het wonderbaarlijke voortbrengen van het Boek van Mormon, is een rijke vervulling van aloude profetie gevonden; want zeker is Waarheid uit de aarde gesproten en gerechtigheid van den Hemel nedergekomen. (Zie Ps. 85: 12.)

Nu, in de tijden vanouds waren minstens twee getuigen vereischt om de waarheid van iets belangrijks te staven en zoo sprak de Heere met betrekking tot de zelfstandige getuigenis der naties aangaande Hemzelf:

„Waarom murmureert gij? Opdat gij meer van mijn woord zult ontvangen? Weet gij niet, dat de getuigenissen van twee natiën getuigen voor u zijn, dat ik God ben, dat ik mij de eene natie zoowel als de andere herinner? Daarom spreek ik dezelfde woorden tot de eene natie als tot de andere. En wanneer de twee natiën vereenigd zullen worden, zullen de getuigenissen der twee natiën alzo vereenigd worden..... Daarom dan, omdat gij eenen Bijbel hebt, behoeft gij niet te veronderstellen dat die al mijne woorden bevat; noeh behoeft gij te denken, dat ik niet meer heb laten schrijven..... want ziet, ik zal tot de Joden spreken, en zij zullen het schrijven; en zal tot de Nephieten spreken, en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de andere stammen van het huis Israëls, welke ik uitgeleid heb, spreken, en zij zullen het schrijven; en Ik zal tot alle natiën der aarde spreken, en zij zullen het schrijven..... En het zal geschieden dat mijn volk, hetwelk het huis Israëls is, te zamen zal vergaderd worden naar de landen hunner bezittingen en mijn woord zal eveneens tot één vergaderd worden.” (2 Nephi 29.)

Het doel dezer vereenigde Schriften van Goddelijke bediening is de voorbereiding van het geslacht vóór de komst des Heeren, welke aanstaande is; wanneer Hij in Levende Lijve op aarde zal staan, om de goddeloozen ten onder te brengen en in gerechtigheid te regeeren met allen, die tot Hem behooren.

DURF EN TROUW.

Durf, het wordt van u verlangd zoo ge uw leven in de handen van uwen hemelschen Vader wilt leggen; indien ge verlangt naar den levenden God, naar het mysterie dat in de diepten uwer ziel verborgen ligt, en gij uw leven wilt richten volgens Zijnen wil en Zijn Evangelie!

De wereld vloekt, lacht en bespot u, gij heiligen. De wereld, zij heeft honderden kerken en richtingen en de menschen roepen: „in mijn kerk.....! in mijn dogma...! in mijn leer.....!; Ik en niet gij!; mijn God, niet uw God; mijn richting, niet uw richting!” en in blinden naijver gaan zij langs dat ééne heen, dag aan dag en vertrappen zij het plan, dat éénige, wat ons aller Vader tot onze zaligheid gegeven heeft, ja, vertrappen zij de leer van de Kerk van Jezus Christus.

O, wees gij sterk, verzamel al uw zielekrachten en ondanks alles, richt u op en spreek: „Toch....., toch wil ik gelooven, wil ik leven dit Evangelie, deze wetten van mijnen God!”

Heb den moed, gij heiligen, den strijd in deze wereld te durven aanvaarden, den strijd voor uw beginselen, welke in Hem belichaamd zijn! Gezangen aanheffen, gebeden opzenden, tempels bouwen, Zijn naam noemen, het is schoon, maar toch alles licht werk. **A r b e i d e n** voor Christus' leer is iets heel anders en toch dat wat de wereld, de maatschappij noodig heeft.

Niet alleen durf, maar ook trouw wordt er van u verlangd, want in God blijven gelooven kost trouw. Dagen komen en gaan, waarop alles grauw en donker lijkt in en om u heen; uren, waarin de kracht u ontzinkt, teleurstelling u sloopen wil en twijfel in u knagen gaat.....

Vraag niet naar ontspanning, vraag niet naar voldoening,

Vraag niet naar geluk; werk...! streef...! wees trouw...!

Wees als een jonge boom geplant in diepe aarde, hef uw hoofd en hart

Naar boven tot Hem en zeg..... „O mijn Vader... ik wil van U niet scheiden!”

H. M.

Aangekomen.

Dinsdag 2 Februari is President John P. Lillywhite met zijn vrouw en twee zoons te Rotterdam aangekomen, alsmede drie zendelingen om hun krachten in deze zending te besteden. Namen der zendelingen zijn: A. M. Joseph de Young, Joseph F. Steenblik en John H. Vandenberg.

Naar Zion vertrokken.

Na ongeveer 33 maanden over de Nederlandsche Zending gepreseederd te hebben, zijn president en zuster Charles S. Hyde en kinderen per s.s. „Acquitania” huiswaarts gekeerd.